

ZELTS NERŪSĒ

Atmiņas atbalsojās sirdī. Un aizvadītie gadi, likās, nostājas acu priekšā...

Citādi nemaz nevarēja būt. Jo visus svētkus kā sarkans pavēdiens caurvija atmiņas. Cilvēki, kas strādā vienā no labākajiem nozares uzņēmumiem, ir stipri Savā saliedētībā, uzticībā strādnieku tradīcijām, kurām pamati likti pirms pusgadsimta.

... Pa zāli staigāja vaļņi ne jauns, sirmbārains cilvēks. Laužu gūzmā viņš nekļūdiģi atrada tos, ar kuriem kopā pirms daudziem gadiem sāka kopīgo lielo darbu. Viņš spieda pazīstamajiem roku, smaidīja, valcāja; vai visā darbā, mājās ir kārtība? Ne visas atbildes izdevās saklausīt. Taču no to cilvēku laimīgajām sešām, ar kuriem sveicinājās Livāņu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas bijušais direktors piecdesmitajos gados V. Lukšo, varēja nojaust, ka viņi prēcējās par tikšanās, ka viņi godam turplina lietu, kuru sākuši veidot tajos tālajos gados.

Nekas tā neaizkustina, kā veterānu tikšanās. Tie bija viņi, kuriem par godu aizvadītajā sestdienā vāzē tika ieliktas deviņdesmit nelķes, kuras Livāņu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas konferenču zāle sagatdija ar mūsu novad tautas dziesmu «Aiz ezera halti bērzi!». Pēc tam pasākuma vadītāja V. Caune stāstīja par tiem, kuri, liekas, neģūt aizvadīto gadu smagumu. Vairāk nekā astoņdesmit rūpnīcas veterāni bija ieradušies uz tradicionālo tikšanos «No visas sirds». Bija atbraucis uzņēmuma bijušais direktors V. Aleksejevs, aizkustinoša izvērtās tikšanās ar pirmo partijas organizācijas sekretāru J. Grlezānu, rūpnīcas veterāniem A. Parnenkovu, V. Kovaljevski, V. Matvejevu, A. Kro-

dzinieku un daudzliem citliem.

Viņiem bija ko atcerēties, par ko stāstīt. Minēsim kaut vai šādu gadījumu. Tuvojās 8. Marts. Rūpnīcas virleši, protams, nevarēja neapsveikt sievietes. Taču veikalos neizdevās atrast kaut ko piemērotu. Un tad V. Lukšo ierosināja: nopirkšim sievietēm sarkanu audumu, lai katra pašuj sev lakatiņu. Un, droši vien, togad rūpnīcas darbinieku kolonna, kas izgāja Pirmā Maija svētku demonstrācijā, bija viskrāšņākā, jo visas sievietes tajā devās ar spilgti sarkanliem lakatiņliem. Tie bija vienkārši, taču katras sirdij tik dārgi. Ne jau velti šo gadījumu atcerējās pēc tik ilgiem gadiem.

Rūpnīcas zinātniskās laboratorijas vadītājs, bioloģijas zinātnju kandidāts, republikas Valsts prēmijas laureāts G. Udovskis sacīja atklāti:

— Es nebūt neesmu sentimentāls. Taču jubilejas atzīmēšanas dienā bija minūtes, kad aizkustinājums aprāva elpu. Un viena no tādām — pleimņas akmens atklāšana tagadējā otrā ceha teritorijā. Pareizi bija pateikts: ja ražošanas korpusus kādreiz arī nojauks, pleimņa vienalga paliks.

Piebildšim: paliks ne tikai pleimņa. Kapsulā, kas novlietota ple akmens pamata, guļ aicinājums taj paaudzei, kas rūpnīcā strādās 2034. gadā. Lūk, neliels izvilks no teksta: «Jaunība — laiks, kad strāvo spēks, kūsā degsme un iniciatīva. Jaunatne ir tā, kam tālāk nest Livāņu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas slavu un karogu. Sappojiet, strādājiet radošu darbu miera un laimes vārdā uz Zemes!»

Svētki turpinājās vakarā pilsetas kultūras namā. Rūpnīcas kolektīvu jubilejā sveica Lat-

vijas PSR Valsts plāna komitejas priekšsēdētājs M. Ramāns (viņš pasniedza Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu), Vissavienības bakterioloģisko preparātu ražošanas apvienības priekšnieks A. Judins un A. Kirhenšteina vārdā nosauktā Mikrobioloģijas institūta direktora vietnieks M. Beķeris. Labus novēlējumus līvānliem teica kolēģi no Oboļskas, Viļņas, Kedaļņiem, Cerenčevanas, Ladižinas. Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs A. Cepānis kolektīvam pasniedza partijas rajona komitejas un rajona Tautas deputātu padomes apsveikumu.

Apbalvojumus saņēma daudzi rūpnīcas darbinieki. Republikas Nopelniem bagātā rūpniecības darbinieka goda nosaukums piešķirts rūpnīcas direktoram A. Sēdvāldam un aparātu uzraudzītāju brigadierel B. Sproģel. bet Latvijas PSR Nopelniem bagātā racionalizatorā goda nosaukums — projektēšanas un konstruēšanas nodaļas priekšniekam I. Bojāram. Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstiem apbalvoti brigadieris A. Dzenis, brigadiere S. Ivanova, brigadiere N. Koruševa, galvenais inženieris J. Liepa, ražošanas nodaļas priekšnieks A. Ozols-Ozolņš, aparātu uzraudzītāja N. Pīnupe, inženiere mikrobioloģe I. Žāgere un strādnieks V. Podrobovs. Uzņēmuma darbinieku liela grupa saņēma krūšu nozīmītes «PSRS Mikrobioloģiskās rūpniecības telcamnieks» un «Vienpadsmitās plecgades triecienliks». Mikrobioloģiskās rūpniecības Galvenās pārvaldes Goda rakstus.

... Ar ūdenradi piepildīti beļoni augstu gaisā pacēla sarkanu lentu ar uzrakstu «Livāņu eksperimentālajai biokīmiskajai rūpnīcai — 50». Ar darba slavu pilnajā uzņēmuma vēsturē sācies jauns posms. Zelts taču nerūsē.

I. Koroļova